

kunnet tiltræde de af sundhedsstyrelsen anførte synspunkter, og har i overensstemmelse hermed udarbejdet nærværende lovforslag, der fremtræder som en ny lov, der afløser lov af 25. februar 1916 om udøvelse af tandlægevirksomhed, i det følgende kaldet tandlægeloven.

I forslaget er indarbejdet et forslag om ophævelse af tandlægers ret til at blande og udlevere lægemidler til patienter, som er fremsat i en betænkning vedrørende apotekervæsenet m. v., som er afgivet af den af indenrigsministeriet under 22. januar 1947 nedsatte kommission.

Iøvrigt skal man med hensyn til lovforslagets enkelte paragraffer bemærke følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til tandlægelovens § 1, dog således at man i forslaget har indarbejdet de ændringer i bestemmelsen, der er foretaget i forbindelse med de senere foretagne ændringer i lovgivningen om fortabelse af rettigheder som følge af straf, jfr. senest loven herom nr. 286 af 18. juni 1951 § 11.

Til § 2.

Indenrigsministeriet erklærede sig allerede i 1942 i forbindelse med udfærdigelse af undervisningsministeriets anordning af 9. november 1942 om tandlægeeksamen for læger, der senere er afløst af anordning herom af 3. oktober 1950, overfor undervisningsministeriet villigt til at søge gennemført en ændring af reglerne om lægers adgang til at opnå ret til at betegne sig som og praktisere som tandlæger, således at der også for læger foruden om bestået tandlægeeksamen eller tillægsprøve skulle stilles krav om 1 års praktisk uddannelse.

Et forslag af denne art blev imidlertid ikke fremmet på grund af de under besættelsen herskende forhold, og spørgsmålet har senere været stillet i bero på fremsættelse af andre forslag om ændring af tandlægeloven.

Med hensyn til forslaget bemærkes iøvrigt, at dette ikke indskrænker lægernes ret til i forbindelse med deres lægevirksomhed at udføre tandbehandling.

Man henviser endelig til det samtidig hermed fremsatte forslag om en ændret affattelse af § 4, stk. 3, i lov af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegering.

Til § 3.

Forslagets § 3 svarer med undtagelse af stk. 2 til tandlægelovens tilsvarende bestemmelser i § 3, således som denne er

ændret ved lov nr. 131 af 30. marts 1942 om ændring i tandlægeloven.

Med hensyn til stk. 2 bemærkes, at man, da det har vist sig, at der er trang til en adgang for tandlæger til at foretage indsprøjtninger ikke blot i tændernes omgivelser, efter indstilling fra sundhedsstyrelsen og det af denne nedsatte udvalg angående revision af bestemmelserne vedrørende tandlægers virksomhedsområde har foreslået denne begrænsning af retten til at foretage indsprøjtninger ophævet. Beføjelsen til nærmere at fastsætte omfanget af denne ret foreslås henlagt til sundhedsstyrelsen, jfr. at denne også efter den nugældende lovs § 5 fastsætter omfanget af tandlægers ret til som led i deres virksomhed at foreskrive lægemidler.

Medens der hidtil kun har tilkommet tandlæger ret til at foretage lokalbedøvelse ved indsprøjtning i tændernes omgivelser, og universel bedøvelse (anæstesi) kun har måttet foretages af eller i overværelse af en læge, foreslås der nu efter indstilling fra sundhedsstyrelsen og det lægevidenskabelige fakultet åbnet adgang for tandlæger til at iværksætte universel analgesi, d. v. s. en overfladisk bedøvelse, der ikke ophæver bevidstheden totalt, men som ophæver smertefornemmelsen.

Analgesi iværksat ved inhalation af en blanding af kvælstofforilte og ilt har i en årrække været anvendt af tandlæger i en række andre lande, og der foreligger erfaring for, at den er såvel farefri for patienten som hensigtsmæssig, bl. a. som erstatning for og som supplement til indsprøjtninger i tændernes omgivelser af lokalbedøvende midler.

De nærmere regler om rettens omfang skal fastsættes af sundhedsstyrelsen, og retten skal kun tilkomme tandlæger, der enten som et led i deres uddannelse eller på anden måde har erhvervet en af sundhedsstyrelsen godkendt uddannelse i anvendelse af analgesi.

Ministeriet kan tiltræde de af sundhedsstyrelsen anførte synspunkter med hensyn til tandlægers adgang til at iværksætte analgesi og skal fremhæve, at der ved sundhedsstyrelsens godkendelse af apparaturer til iværksættelse af analgesien skabes sikkerhed for, at der ikke med disse kan iværksættes universel anæstesi, der som hidtil kun bør foretages af eller i overværelse af en læge.

Til § 4.

Forslaget svarer til tandlægelovens § 4.